

Vydává závislá společnost Prkotin

tentokrát z textů žáků

literárně-kulturně-filozoficky-politicky-švédsky-fotograficky nadčasová skládačka

Vezměte si krém, dnes to nějak připaluje. (Jan Hus)

Na tomto čísle se podíleli:

Výprava: Na severní pól s Čechem Karlem Němcem

Ilustrace: Rusakov s Kotěnočkinem

Pedagogické ideje: Makarenko a král Herodes

Letecká technika: Jan Tleskač

Pyrotechnické efekty: Alfréd Nobel

Svačinářka: slečna Lukretia Borgia

Drezúra zvířat: Bratrstvo kočičí pracky

Už v tom zase lítám. (Jurij Gagarin)

Pravděpodobně praprvní (pražské) pravydání PraPrkotin 875 po Kr. (pravydávala praspolečnost Praprkotiny)

Zpráva redakce: Zjistili jsme jméno autorky kresby hlavy divky z č. 1. Je jí nadaná výtvarnice, bohužel zejména v hodinách českého jazyka a dějepisu, Kateřina Pavelová,

Anketa mezi prostým lidem českým na téma „Co je to prampouch?“

- * Velmi starý rampouch, pra-rampouch → prampouch. /Josef Kubeček, VI/
- * Prampouch je lávka mezi dvěma budovami a slouží k tomu, aby se mohlo procházet z jedné budovy do druhé. /autor se nepodepsal/
- * Prampouch je mega velký rampouch. Ve dne se barvy střídají. Můžeme ho vidět jen 1x za 1000 let. V noci spí a má barvu černou. Prampouch je velmi zvláštní rampouch, bohužel ho nikdo neviděl. To je prampouch. /Anežka Chudíková, VI/
- * Prampouch je děda rampouchu. Má tvar do špičky a na slunci roztaje. Barvu nemá, je průhledný. /Veronika Homolová, VI/
- * Je to rampouch, který roste zprava doleva a je různě zakřiven. /Veronika Velčovská, VI/
- * Je podobný jako rampouch. Tvar: do špičky. Vznik: když je zima. Jestliže je teplo, roztaje. /Adéla Jašková, VI/
- * Uprostřed rámu je starý pouch, vyslov „pch“ nebo „puch“, tedy v podstatě nic. /náhodný chodec/

Řešení: Oblouk, vzpěra mezi dvěma budovami, vět.

Mobilní telefon

Bez něj by byl ale hroznej svět
tahat se furt s řádkou šňůrou
třeba byste přišli někam místo šesti v pět
To je přece horší než se setkat s noční můrou

Jo s mobilem je svět hned ráj
Ale co když vám ten mobil v hodiny se rozvíkládá
lepší než když dostaví se první máj
To vám potom ten učitel jenom nadává

/lidovou skladbu v původním nářečí hanáckého lidu zachytil sběratel Tomáš Šítař, IX/

**Co tím chtěl autor říci?
(zachyceno tímtež nářečím)**

Netuším. /Daniel Berger, VIII/
Že je pro něj mobil velice důležitý a neudělá bez něj ani krok. A má pravdu! /Marie Ryliáková, VIII/
Lepší mobil než dlouhá šňůra. /Erika Tajmrová, VIII/
Že má pravdu. Mobil je někdy velice důležitý, ale je i někdy na nic. /Markéta Mrtvá, VIII/
Že bez mobilu by to bylo hrozný. /Nikola Balázová, VIII/
Doud jsem neměla mobil a hodně mi chyběl, protože jsem si nemohla psát s nejlepší kamarádkou. Teď je tomu jinak. /Kristýna Jašková, VIII/
Bez mobilu bychom byly v háji. /Marie Janíčková, VIII/
Autor bere svůj mobil jako poklad, bez kterého by byl chudý, ale na druhou stranu nachází nevíhodu. /Marie Kowalczuková, VIII/
Skvěle vysvětlil, že je lepší mít sebou malý mobil než s sebou velký telefon. /Michala Hrudová, VIII/
No, že bez něj by byl ale hroznej svět, tahat se... /V. J., VIII/
Určitě chtěl tímto říct, že mobilní tel. je skvělá věc, ale nesmí v hodině zazvonit. /Eliška Hirschnerová, VIII/
Tento člověk bere mobil za nezbytnou součást dnešní doby. Přes to všechno je mobil nepřijemnou věcí s velkým množstvím záporů. /Kryštof Látal, VIII/

Nenech se vytočit. (Graham Bell)

Šplouchavý text

Bubli bubli, bublá potůček.
Cáky cák, skočila do něho žabka
Šlouchy šplouch, rozbíjí se vlna o kámen.
Pšššt, syčí voda na splavu.
Šplích špolouch, špíchy špláchy, melou se vlny na rozbořeném potůčku.

/Tereza Přerovská, VII/

Jaro

Stromečky se zelenají
a kytičky kvetou
máme rádi jaro v máji
a pšenici mletou.

/autor(ka) zcela neznámý(á); na druhé straně básně se nachází trest pana Kryštofa Láta, VIII/

Nedívej se na všechno tak černě. (Marie)

Útržky ze zápisníku češtináře 2004/2005

Obecná čeština je spisovná čeština, kterou mluví prezident. /Marie/ — Na Kubě žije Kuban, v Peru Peruec. /Marie/ — V Chile žije Chilaňan a ve Vietnamu Vietnamen. /Anna/ — Nejvíc se mi líbila balada Polednice. Tato balada vypráví o unavené matce a zlobivém dítěti zřejmě romského původu. /Veronika/ — Cyril a Metoděj mše kázali v umělém jazyce. /Tereza/ — Doplně části přísloví: Koho chleba jíš, ... tomu napln díž. Máš-li škodu, ... obrať se na strýčka Příhodu. /Eva/

Zvyk je železná košile. (rytíř Smil Flek z Nohavic)

Ideální babička

Moje babička vždy sedí v křesle a plete. Když k ní přijdu, vldíně se na mne usměje a posadí mě k sobě. Začne mi vyprávět příběhy o svém životě a mládí. I když mi je povídá vždy, když k ní přijdu, pořád se mi velice líbí. Až dovypráví, pomalučku vstane, odloží nedopletenou šálu a jde uvařit čaj. Pozve mě do kuchyně ke stolu a moje hbitá babička přinese sušenky. Když už konvice píská, že je čaj hotový, pospíchá a nalévá do hmičku. Po krátkém dýchánku se pustí do uklízení, aby vše bylo pečlivě nabýskané. Ale to k ní rychle přiskočím, vezmu jí mycí prostředky z rukou a usadím do křesla. Políbením na čelo se ni rozloučím a idu znátky domů.

Ani jedno oko nezůstalo suché. (Jan Žižka)

by Tobiáš Kučera, VIII

Pokus o srovnání stravovacích návyků

Jídelníček

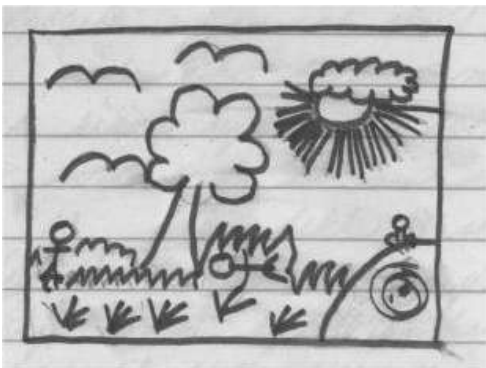
Snídaně – nízkotučný jogurt, rohlík, kakao
Svačina – chléb se sýrem, paprika
Oběd – vařená kapusta, brambory, osmažený kabanos, čaj
Svačina – chléb s vařeným vejcem, čaj
večeře – dva rohlíky s máslem a marmeládou, bílá káva
/Kristýna Jašková, VIII/

Rozvrh jídla

Snídaně – sýrové toasty, zeleninový salát, ovocný džus, čaj, káva
Oběd – zelené fazolky s nivou a baklažány, minerálka
Svačina – jogurt, müsli
Večeře – těstoviny s parmazánovou omáčkou, minerálka
Večerní procházka k ledničce – čipsi*, čokoládový puding, džus
/Kryštof Látal, VIII/

*chipsi – originální orientální kořeněný pokrm vyráběný z batátů, manioku či kasavy

/Marie Ryliáková. VIII./

Hlavním motivem [obrazu] je Michal, který odpočívá ve stínu velkého stromu. Kousek od stromu se nachází rozrostlý keř. Za keřem se schovává holka. Popředí vytváří vysoká tráva. V pravém rohu obrázku leží malé jezírko, u kterého bydlí žabky. Jezírko pomalu zarůstá a mění se v bažinu. V pozadí nalezneme velký mrak, za který se schovalo svítící slunce. Na obloze poletují vrány a vlaštovky.

/Terezie Dvořáková, VII;
úryvek z jedné mé obzvláště vtipné hodiny/

a samo pořad bylo.
V tom prázdnou bylo prázdnou,
ale moc se mu to nelíbilo.
Nebo vlastně líbilo,
no, říci se to nedá.
Když je v tom prázdnou prázdnou,
tak neví, co je nuda.
Neví, co je přátelství,
neví, co je mít rád.
A tak tomu prázdnou zbývá jen
být prázdný napořád.

/Tereza Palásková, VII, na přání autorky
tentokrát bez jazykových zvláštností/

Ideální partner

Ne každému se v životě podaří najít toho pravého, toho ideálního partnera, s nímž by chtěl strávit celý svůj život, dělit se o chvíle radostné, chvíle smutku, člověka, s kterým by chtěl založit rodinu a milovat ho až do smrti. Musíte mít opravdu velké štěstí a být v ten pravý čas na pravém místě. A můj ideál?

Měl by mě upoutat na první pohled, hmm, takový vysoký, se světlými vlasy, s očima modrými... Neměl by se ostýchat, každou překážku by měl přímo, bez zbytečných vytáček, to je užitečné. Kdybych měla nějaký problém, určitě by mě potěšilo, kdyby mě vyslechl a pomohl mi ho vyřešit. Neuškodila by trocha romantiky, ale hlavní je věrnost, upřímnost a to, jak mě má rád a jak si věříme.

Ale najít takového, abych řekla „chlápa“, je skoro nemožné, i když třeba někomu na kráse nezáleží. Ale to je osud. Takže sny stranou a mějme rádi i ty s chybami, někdy je to lepší než mít „poloboha“.

/Eliška Hirschnerová, VIII/

←← Pod stromem leží opalující se Michal, kterému se zdá sen. Za keřem stojí udivená dívka, která je šťastím bez sebe. V popředí obrázku se nachází tráva a jezírko, v kterém jsou žaby. Na pozadí je nebe, na kterém zrovna letí vlaštovka a slunce zakryté černým mrakem.

/Máři Kořenková, VII;
vidíte, slečno Máři, stačí vynechat jednu čárku -
a slunce najednou létá s vlaštovkami/

Neznámý umělec, paleolit, jeskyně Altamira

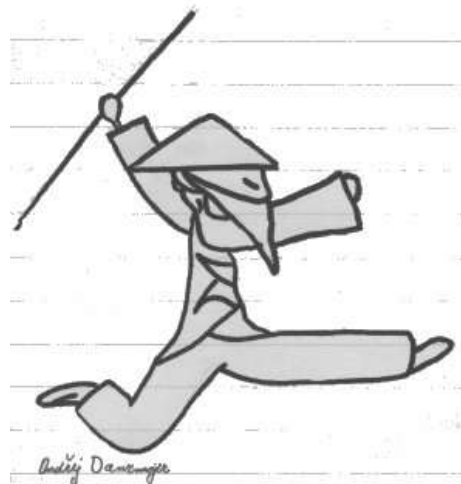
Výklad obrázku: postarší lovec mamutů si nese prkénko, aby si mohl naklepat mamutí (to znamená, že je z mamuta, ne že je tak velký) řízek. Protože svítí sluníčko, není si příliš jistý, zda si jej upeče, nebo jen usuší. Jisté je jen to, že se na řízek velmi těší, což nám dokladují sliny odletující od koutků úst.

Nic není černobílé. (Veronika Černá)

Neslavné výroky 2004/2005

- *Vláda ze sedla: to je, že panovník neměl stálé bydliště a chodil k lidem na návštěvy. /Tereza/
- *Vláda ze sedla: že panovník vládne ze sedla koně a vždy si zajede k nějakému příteli, který mu dá najíst. / Ondřej/
- *Lidé se vyvinuli z homonidů. /Václav/
- *Venuše je soška ženy. Muž, který ji vytvořil, věřil, že mu zajistí rozmnožování. /Sára/
- *Venuše je soška ženy v těhotenství. /Hana/
- *Součástí domu byla jizva, komora a síň. /Silvie/
- *SA, to je spolek Adolfa Hitlera. /Marie/
- *Árijská rada - blondák s modrými očima. /Marie/
- *Italský fašistický vůdce - Miguel Servantes, ruský - Lenin a Stalin. /Lucie/
- *Árijská rasa - „modrovocí blondáci“, chtěl (Adolf H.) mít árijskou rasu v Německu, tak vraždí ty „blondáky modrovoký“ nechať dal do převýchovy. /Lucie/
- *Antonymum ke slovu jíst je držet dietu. /Lukáš/
- *Raketa je hromada plechu, co lítá nad naší planetou. /Lukáš/
- *Kluci si vyrobili vlastní luk, šípy, buben a kouřové signály. /Jan/
- *10. otázka? - Nevím, dám se poddat. /Vojtěch/
- *Egyptané věřili, že se člověk ocitne po smrti úplně jinde a úplně sám a proto mu dávali do hrobu

Nestřílejte si ze mě. (svatý Šebestián)

„Čičnan“

Ondřej Danzmajer, VIII

/Teda ne že by byl Ondřej Čičnanem, ale že namaloval čínskeho bojovníka s ostrým párátkem/

V dnešním světě kompjútrů...

V mnoha rodinách pozoroval

Občas má každý svůj černý pátek. (Marie Černá)

Rubrika JPP: Jedna paní povídala, že se v osmé třídě učili, jak rychle letěl německý messerschmitt. Prý je to náaaaaááá!!!

/za Marii Janíčkovou, VIII, její tiskový mluvčí/